

Blogs en Amsterdam

27 april 2006,
Erik Gerritsen
Gemeentesecretaris Amsterdam

Dames en heren,

Ik vond en vind het leuk dat de Amsterdamse gemeentesecretaris is gevraagd om de tweede Blognomics te openen. Vorig jaar stond hier het raadslid Ruud Nederveen, die overigens landelijk bij zijn partij de commissie Cultuur en Media voorzit. Vandaag staat er een ambtenaar, en dat maakt uit.

De *politicus* Nederveen sprak natuurlijk over de relatie tussen politiek en weblogs. Dat zal ik als *ambtenaar* niet doen. Ik kan u daarom niets vertellen over de Franse minister van Binnenlandse Zaken Nicolas Sarkozy die zich in december 2005 door Loïc Le Meur liet podcasten. Dat vertelt Loïc zo meteen zelf wel, hij heeft immers alle reden trots te zijn op deze Europese primeur. Onze eigen regering is nauwelijks minder cyber hip, want ook minister Donner heeft recent een podcast gemaakt. En natuurlijk een *security rap*.

Loïc Le Meur podcasting Sarkozy

27 december 2005

Sensatie in Cyberspace

Ik noem evenmin dat Sarkozy tijdens de heftige rellen van vorig jaar via weblogs de discussie zocht. En dat hij daardoor in staat bleek om grote groepen jongeren aan te spreken.

Waar ik het wel over wil hebben is het toegenomen belang van *blogs*, van *wiki's* en alle andere moderne vormen van *social software*.

Dat een gemeentesecretaris van Amsterdam daar over praat is logisch gezien de stevige relatie tussen ICT en Amsterdam. Ik meld ook maar meteen dat ik zelf géén weblog heb, daar straks meer over.

Amsterdam en ICT

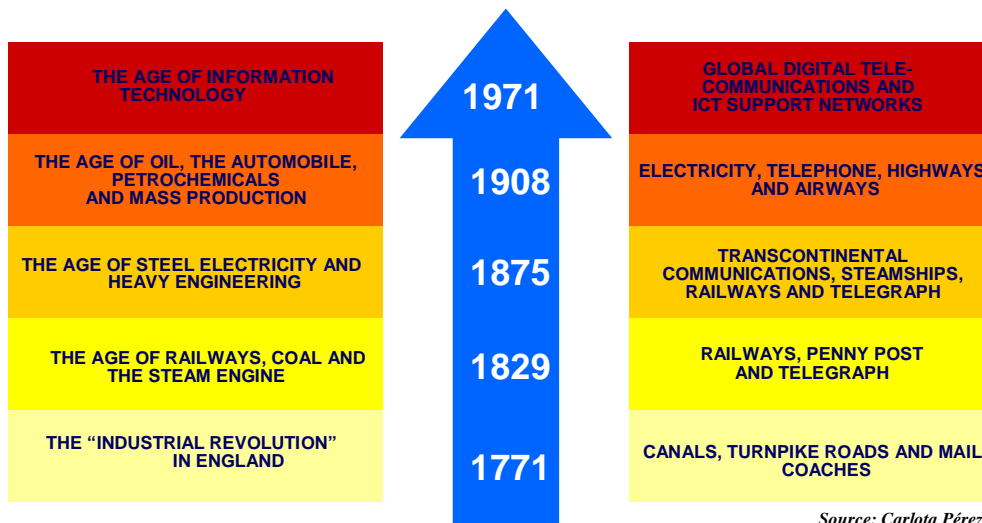
- Stad was in 16e eeuw informatiesamenleving, toen op gebied van 400 x 400 meter
 - Niet voor niets is het dagblad een Amsterdamse uitvinding
- We zijn het nog steeds – hoeveelheid data is wat toegenomen...
- Inzet ICT in primair proces sterk toegenomen
 - Er kan veel meer, maar gemeente staat bestendig in top 3 (van 450)

Amsterdam heeft een eeuwenoude relatie met informatie en communicatie.. Wie eind 16^e eeuw de wereld in wilde deed dat via Amsterdam. Hier vond je in een piepklein gebied alle ervaren reizigers, kaartenmakers, handelaren en de kapiteins die je mee konden nemen. Logisch dat juist in Amsterdam het weblog van die tijd, de dagelijkse prijs- en nieuwscourant werd uitgevonden.

Ik neem een paar stappen door de afgelopen 250 jaar, met behulp van het werk van Carlota Perez.

Groei rust op infrastructurele innovatie

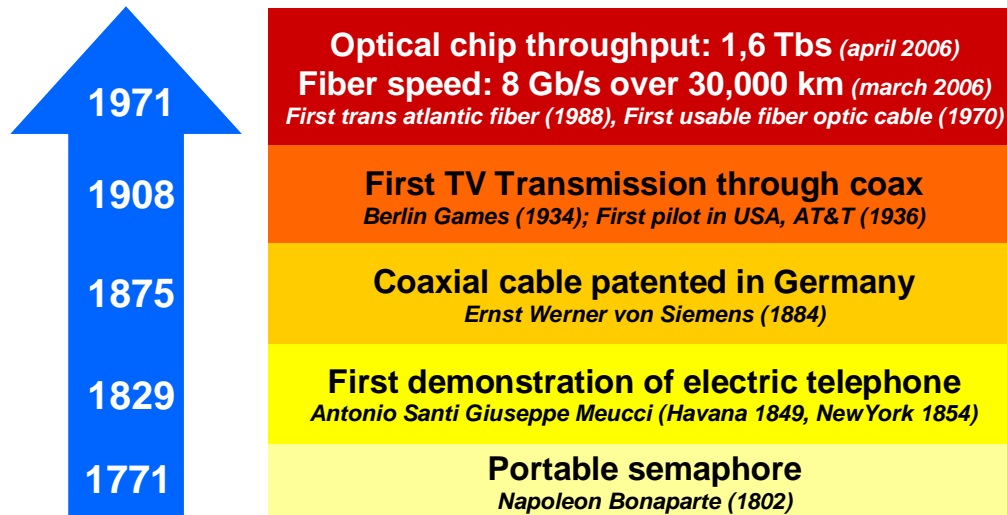
Source: Carlota Pérez

Zij laat zien dat economische en sociale ontwikkeling steeds het gevolg is van de innovatie van infrastructuur. Ik ga er niet in detail op in, maar u zult me vergeven als ik even opmerk dat heel veel van die infrastructuren er vooral kwamen omdat steden als Amsterdam het voortouw namen bij de aanleg van die infrastructuur.

Al die weblogs waren er natuurlijk niet gekomen zonder internet – en dat vereiste wel de aanwezigheid van tenminste koper en coax netwerken. Die zijn allemaal door de gemeente aangelegd.

Oude en nieuwe schoenen

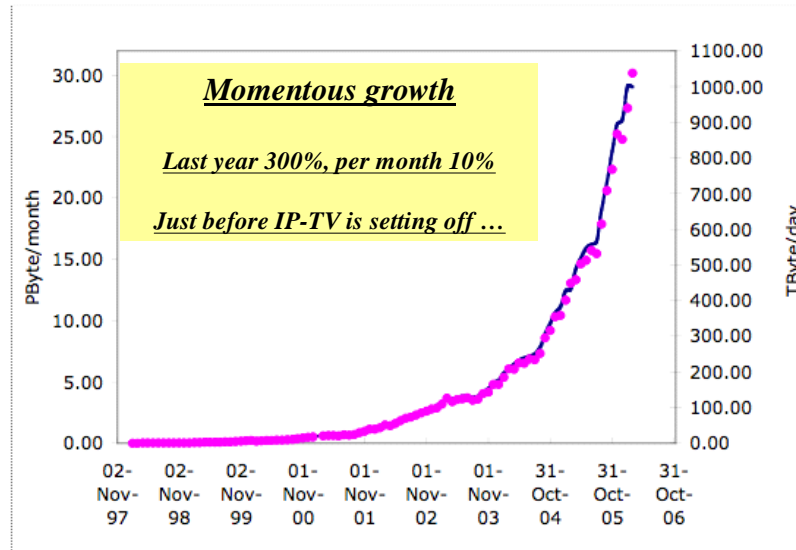
De achterliggende technieken zijn behoorlijk op leeftijd, zelfs coax blijkt al 120 jaar oud. Zo bezien is de gemeente bepaald niet over één nacht ijs gegaan toen we besloten dat het tijd werd voor glasvezel, de volgende generatie infrastructuur.

Al internetcommunicatie, zoals wiki's en weblogs, leiden tot een forse toename van het dataverkeer. Met de opkomst van de *podcasts* en de *videoblogs* loopt de blogger nu aan tegen de asymmetrische beperkingen van koper en coax. Glasvezel is dan een stevige verbetering, zeg ik als bescheiden Amsterdammer.

Juist in Amsterdam zie je de toename van het dataverkeer goed, daar staat immers de grootste data overslag haven van de wereld, de Amsix.

Over groei gesproken: Ams-IX...

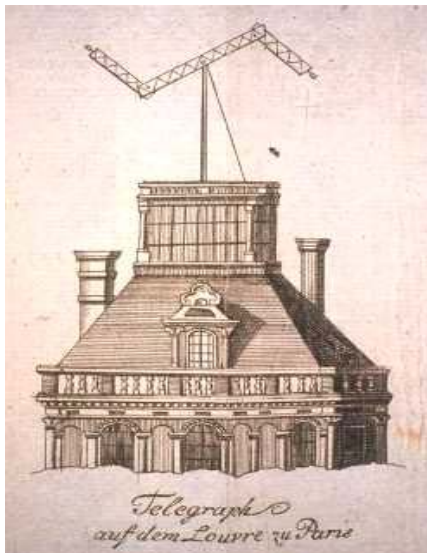

In november jl. vestigde de Amsix een nieuw wereldrecord met een doorvoer van 100 Gigabit per seconde. Een paar weken geleden werd de grens van 145 gigabit al doorbroken.

Weblogs zijn in mijn ogen een expressie van de ongelooflijke toename van informatiedichtheid. Wat een verschil met die semaphoor uit de tijd van Napoleon: in slechts een half uur kon je 36 lettertekens van Lille naar Parijs zenden. Overigens was dat toen een revolutie in snelheid en de Fransen waren er terecht erg trots op. Dit is een plaatje van die toen revolutionair snelle techniek.

18e eeuwse WiFi...

1792

Lille => Parijs:

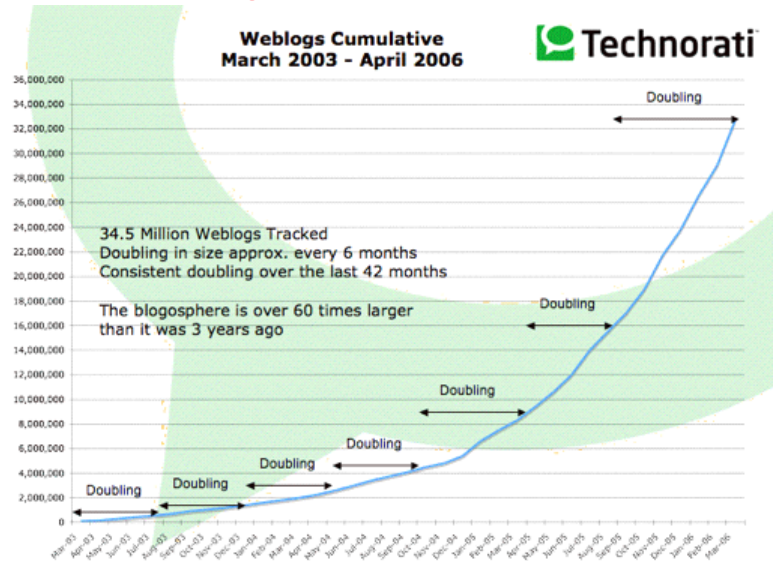
- 15 stations
- 36 letters in 32 minuten
- elk record gebroken, giga succes

•En tot 1860 reden voor de Fransen af te zien van investering in een kopernet voor de telegraafdienst

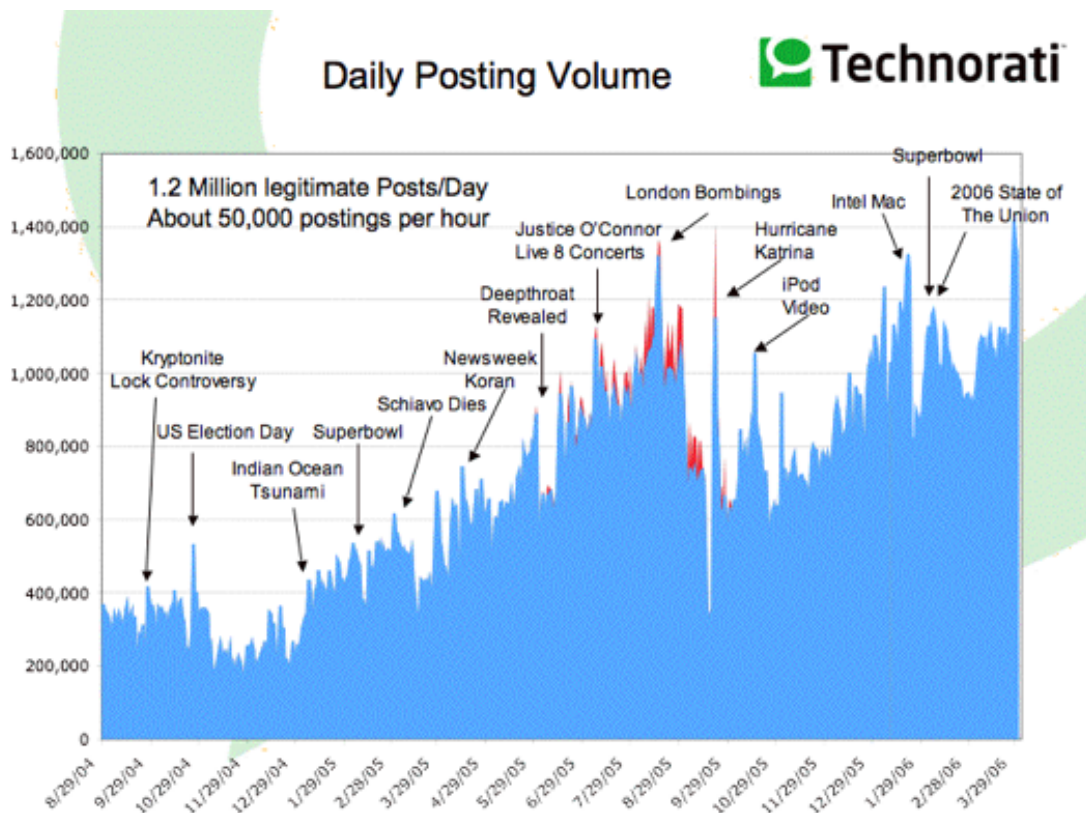
Het is aardig om het *superbreedband* van 1792 eens af te zetten tegen de cijfers die Technorati.com afgelopen week publiceerde over de groei van het aantal weblogs...

Verdubbeling per halfjaar

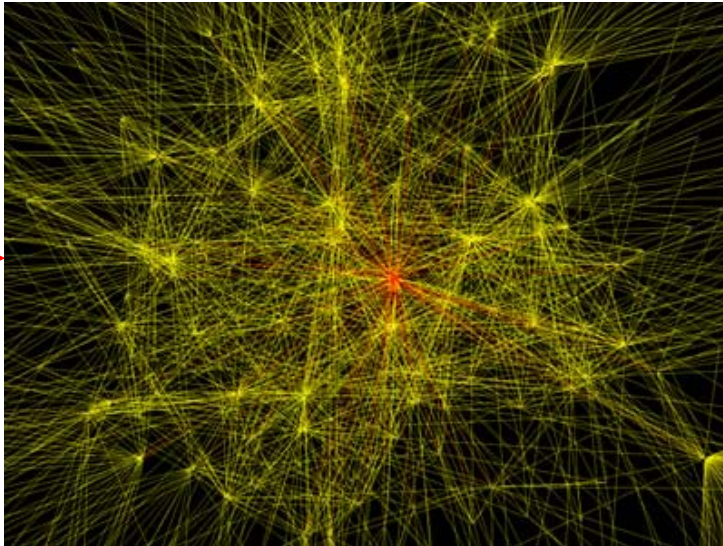
... en het aantal per dag geplaatste berichten.

Dat red je niet met een semafoor...

Je zou kunnen zeggen dat de afgelopen 200 jaar eigenlijk een voortdurende verbetering van infrastructuur laat zien. Je kunt ook zeggen dat die verbeteringen er toe leiden dat de communicatie mogelijkheden verschuiven van een *zendmast model* naar één waarin een oneindig aantal *knooppunten* via netwerken zijn verbonden. Dat ziet er ongeveer zo uit.

Van zendmast naar netwerk

Weblogs kun je in deze benadering opvatten als dergelijke knooppunten.

Ik maak een tussenstop. We zijn het er denk ik over eens dat infrastructuur leidt tot economische groei, maatschappelijke verandering en nieuwe mogelijkheden. De stelling dat dat ook voor internet geldt zal wellicht in deze zaal weinig weerstand vinden. Acht jaar geleden lag dat nog wel anders. Toen bestond het ‘bekende’ web nog maar een jaar of vijf en opende de gemeente digitale trapvelden om burgers te leren surfen. En begonnen schoolkinderen in bijstandsgesinnen te voorzien van een PC internet aansluiting. En nu is 80% van alle Amsterdammers online, steeds meer van hen zijn inmiddels bloggers of hebben een MSN-homepage.

Als gezegd, zelf heb ik privé noch zakelijk een weblog en dat zal er ook niet van komen. Dat hangt nauw samen met mijn opvattingen over het openbaar bestuur. Ambtenaren werken voor de vertegenwoordiging van de bevolking en zorgen dat dat bestuur zo goed mogelijk zijn werk kan doen. Natuurlijk hebben ambtenaren ook een mening en die is, wees niet bezorgd, intern ruimschoots beschikbaar voor de bestuurders. Alleen is het wel aan die

bestuurders om de beslissingen te nemen en er met hun kiezers over te communiceren. Zo is het bij de gemeente verdeeld en daar is niets mee mis.

Ik denk wel dat binnen de organisatie van de gemeente Amsterdam meer mogelijk is met *social software*.

Wiki's kun je bijvoorbeeld goed gebruiken om je interne kennismanagement bij te houden. Binnenkort start bij één van de gemeentelijke diensten een pilot.

Extern is het instrument lastiger in te zetten: een overheid is er om, op basis van wetten en regels, keuzen te maken en beslissingen te nemen. Dat is geen tak van sport die zich leent voor discussie.

Voor politici ligt dat anders, zo is de gisteren benoemde wethouder Lodewijk Asscher de geestelijke vader van het *stadsblog* AmsterdamCentraal.nl. Daarin worden actuele zaken in en over de Amsterdamse wijken besproken. Asscher onderhoudt ook zelf een *blog*, net als heel wat andere wethouders en raadsleden van de centrale stad en de stadsdelen. Voor hen is het een prima middel om contact te houden met hun kiezers.

Vanzelfsprekend worden vanuit de gemeentelijke organisatie heel wat weblogs gevolgd. Ze zijn immers een graadmeter van wat in de Amsterdamse samenleving wordt gedacht en bedacht.

Die Gerritsen ziet de weblogs wel zitten, zult u nu denken. Dat klopt, maar niet zonder kritische noten.

Recent bleek uit onderzoek dat het overgrote deel van de scholieren klakkeloos voor waar aanneemt wat ze op internet vinden. Weblogs kunnen bij uitstek een middel zijn om nuanceringen op die 'waarheden' aan te brengen – maar dat vraagt er wel om dat in het onderwijs aandacht wordt besteed aan het gebruik van internet en het interpreteren van weblogs. Naar mijn smaak kan daar meer aan worden gedaan.

Een tweede punt van kritiek is dat onderzoek leert dat weblog lezers de neiging hebben juist de weblogs te volgen die hun standpunten bevestigen. Dat is een stevige beperking van het idee dat ze de uitwisseling van ideeën zouden bevorderen, dan doet de klassieke krant het beter.

Tot slot: het weblog als commerciële tool, op deze conferentie ook een onderwerp. De gemeente heeft het zo nog niet ingezet, toch had Amsterdam dit jaar een primeur.

Het Nederlands Bureau voor Toerisme heeft intelligent gebruik gemaakt van de kracht van de bestaande weblogs. Tot vorig jaar werd de NBT-boodschap vooral met advertenties en folders uitgedragen. U kent die teksten wel (in een vrije Amsterdamse vertaling): “*Kom naar Amsterdam en als u daar toch bent, bezoek ook de rest van Nederland*”.

Begin dit jaar zijn ze stevig afgeweken van de klassieke mediamix: ze hebben 25 vooraanstaande Amerikaanse webloggers een ticket en een week Amsterdam aangeboden. Passend bij de *blogosfeer* zonder verplichting tot publicatie – maar die zijn er natuurlijk volop gekomen. Natuurlijk kan je zoiets alleen maar doen met een gegarandeerd goed product als ‘Amsterdam’, maar dan heb je ook wat.

Twee jaar geleden had niemand dat bedacht, vandaag vindt tenminste iedereen in deze zaal het een pracht idee – en hoe over weer twee jaar de *blogosfeer* er uit ziet kan niemand zeggen. Wellicht hebben we na vanmiddag daar weer wat meer zicht op.

Mede om die reden wens ik u een uiterst inspirerende conferentie!